

Irena Šafránková

malířka, ilustrátorka, loutkářka

7. 1. 1944 narozena v Praze

Střední odborná škola výtvarná v Praze,

DAMU Praha, katedra scénografie alternativního divadla

Od roku 1978 vystavuje samostatně i kolektivně

Výtvarně spolupracovala s Českou televizí,

ilustruje především knihy Daniely Fischerové (*13. 2. 1948):

Duhová jiskra, 1998, Milion melounů, 2011,

Jiskra ve sněhu, 1991, Pikantní astrologie, 2014, Spirála, 2016 a jiné

2003 – cena za nejkrásnější ilustraci k její knize Duhové pohádky

adresa: Hradešinská 51, 101 00 Praha

mobil: 777 671 672

e-mail: martinsaf@volny.cz

www.galerie-sumperk.cz

Stopy anděla, 2013, uhlí na papíře (výřez)

IRENA ŠAFRÁNKOVÁ

UHLEM, PASTELEM, OLEJEM

5. 6. – 30. 6. 2019

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 5. ČERVNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU MĚSTA ŠUMPERKA A OLMOUCKÉHO KRAJE

Šumperk

Jiskra ve sněhu, 2013, uhel na papíře

Tajný spolek jasnovidců, 2013, uhel na papíře

Jiskra 2, 2013, uhel na papíře

Jiskra 3, 2013, uhel na papíře

Paní Irena maluje i olejem, snad ale víc kreslí. Její záběr je daleko širší, a přece výtvarný doprovod jazykově vybroušených slov Daniely Fischerové, jejích krátkých textů s překvapivým vyústěním, v malířčině práci dominuje. Stačí i malý arch papíru a pozornému neunikne velkorysé pojetí a zjevná monumentalita skromné, až nenápadné kresby. Uvolněná ruka v práci s uhlem či pastelem v úsporné zkratce podtrhuje volně nahozený obrys andělova těla v letu, tváře ženy, prstů její ruky a vějíře v ní, jiskry naděje ve sněhu, rostliny, květu nebo plodu. Měkké vymezení chvějivého tvaru, někdy na rozostřeném tmavém pozadí a jindy zrozeného už jen ze světla nebo z vrženého stínu, účinek kresby násobí. Zve nás do tajemství v jeho tušení, do tiché náповědi, otevřené snění. Malířka naznačí a snad i jemně dovypráví, vyladí vlastní vizi s napsaným příběhem, rozezná strunu v sobě i ve čtenáři ilustrované knihy. Ať kreslí uhlem nebo maluje v jasné, často jedné základní barvě, výrazně červené nebo jindy v zelené či modré, vždy v čiré prostotě a v přirozené radosti z ní.

Šumperští poznali obě na 13. ročníku už tradičního literárního a filmového festivalu „Město čte knihu“ – tehdy právě Danielinu „Zbytečnou koroptev aneb důvěrné sdělení „ – a byl to svátek pro všechny zúčastněné. Snad ještě nikdo z dřívějších hostů festivalu nevěnoval se s takovou neúnavností po celý čas jeho trvání svým vděčným posluchačům. Daniela pak uvedla i soubor drobných prací Ince, své přítelkyni od nepaměti, ilustrací, kreseb a maleb, vystavených tu souběžně s četbou její knihy v Rytířském sále Vlastivědného muzea. Snadno jsme se domluvili na další výstavě. Na nové setkání těší se obě, stejně jako my. Přejí si vrátit se spolu v čase rozkvetlých rododendronů, bílých květů katalpy a liliovníku v parku před galerií. Snad je příroda vyslyší...

Miroslav Koval

Královna krásy, 2013, uhlí na papíře